פרק ו

עוד יְהִי אור

שָׁב וִאָּמַר כּוֹתֵב דִּבְרֵי הַיָּמִים:

בְּפַאֲתֵי הַלַּיְלָה נִבְּרוּ נְגוֹהוֹת רַאשׁוֹנִים שֶׁל קַרְנֵי הַשְּׁחַר: אַלוּ הַאִּירוּ עֵל שְׂרִידִי אָדָם בְּבִגְּדֵי פַּפִּים שֶׁבָּהוּ עֵל סְבִיבוֹתֵיהֶם בְּעִינִים מֵתוֹת: כְּבָר שְׁכְחוּ אֵיךְ לִשְׂמֹחַ וְגוּפְּם דְּחָה אֶת הָאֹכֶל שֶׁהָצֵע לְהֶם: דַּחְפּוֹרִים סִלְּקוּ אֶל בּוֹרוֹת עָנָק אַלְפֵי גְוִיוֹת עֻרָמוֹת וְדַקִּיקוֹת, שֶׁנְפְלוּ זוֹ עַל גַבֵּי זוֹ בְּרְפִיוֹן אֵיבַרִים:

בְּמַחֲנוֹת שֶׁל עֲקוּרִים סְבְבוּ בַּוָּרוֹת שֶׁל נְחִילֵי אֲדָם, בְּשֶׁהֵם מְחַבִּים מְחַבְּים נוֹאֲשׁוֹת אֶת בְּנֵי מִשְּׁפְחוֹתֵיהֶם, וַהְרֵי הֵם פּוֹחֲדִים לְקוּוֹת פֶּן תִּכָּזֵב תִּקְוָתָם: אֶמְלָלִים שֶׁנִּסוּ לְשׁוּב אֶל בְקוֹית פֶּן תִּכָּזֵב תִּקְוָתָם: אֶמְלָלִים שֶׁנִּסוּ לְשׁוּב אֶל בְּתֵּיהֶם מְצְאוּ בְּהֶם גַּם שְׁכֵנִים עוֹיְנִים, וְלֹא פַּעַם נִצְלוּ רַק בְּנֵים מָהֶרֶג אַחַר הָרֶג: אֲנָשִׁים אֲשֶׁר לֹא יְדְעוּ אוֹ אֲשֶׁר בִּקְבוּ לְהַאְמִין אוֹ אֲשֶׁר אָסְרוּ בְּקְשׁוּ לֹא לְדַעַת, אֲשֶׁר סֵרְבוּ לְהַאְמִין אוֹ אֲשֶׁר אָסְרוּ לְהַאְמִין, עָמְדוּ בְּעִינִים קְרוּעוֹת וְלֹא יִדְעוּ לְאָן יַפְנוּ אֶת מַצְפּוּנְם: מַבְּטִים וְכִיצַד יְטַהְרוּ אֶת מִצְפּוּנְם:

9 אַדְּ אַט אַט שָׁבוּ אֲנָשִׁים לְבְתֵיהֶם וּבְנֵי מִשְׁפָּחָה הִתְאַחְדוּ; 10 אֲנָשִׁים שָׁבוּ וְנִשְּׂאוּ וִילְדִים נוֹלְדוּ: גַּלִּים אַחַר גַּלִּים שְׁטְפּוּ הַנִּצוֹלִים אֶל הַפִּוֹרֶח, מְדִינָה גַאָה קְמָה וּמֶרְכְּזֵי יַהְדוּת 11 פּוֹרְחִים בְּרַחֲבֵי תֵבֵל: רַבְּבוֹת שׁוּב נוֹסְעוֹת אֶל אֲתָבִי